

Oluf Pedersen: Da det foreliggende lovforslag var til første behandling, anbefalede jeg ligesom tidligere, at man afskaffede denne særskat, der jo er blevet helt urimelig når frugtplantagerne ikke betales med en overpris i forhold til andre ejendomme og mange endda rydder deres træer; der kunne jo ikke være megen grund til ligefrem at give statsstøtte ved lettelse af frugttræskatten, når man rydder frugttræerne. Tidligere, da administrationen med tilslutning af landsskatteretten havde fået indført denne skat — der jo ikke står omtalt direkte noget sted i lovgivningen, men man fik den jo godkendt af lovgivningsmagten — da var det sådan, at plantagerne blev betalt med dobbelt så høj pris som andre ejendomme — som jeg redegjorde for dengang. Nu er det, såvidt jeg ved, sådan, at alle her i det høje ting er imod beskatningen af arbejdsskabte værdier, og jeg venter, at der kommer et forslag om en afvikling af bygningsskatten eller forskelsbeskatningen i løbet af få dage, sådan som skattekommissionen har foreslået. Nu er det bekendt, at skattekommissionen foreslår afvikling med en tiendedel for hver 4-årig periode. Man har også i skattekommissionen udarbejdet et forslag til en afvikling af frugttræskatten; men jeg har om dette forslag her i folketinget sagt, at forslaget fra skattekommissionen duede ikke, thi med frugttræerne er det sådan, da det jo drejer sig om levende træer, at nogle bliver mere værd med alderen, det gælder de unge, medens andre, nemlig de ældre, bliver mindre værd. Derfor er det ganske umuligt at lave en afvikling over en længere periode, så der er ikke andet at gøre end uden videre at afskaffe skatten, og det glæder mig meget, at ministeren og udvalget har erkendt, at det var den eneste løsning, og at man ikke her har fulgt skattekommissionens forslag.

Da venstre og de konservative var ved magten — og vel også på et senere tidspunkt — var man inde på at ville halvere denne frugttræskat, og jeg blev spurgt, hvordan vi fra retsforbundets side stillede os til en sådan halvering. Vi svarede, at vi foretrak at komme af med skatten, men at vi, hvis vi ikke kunne få det gennemført, måtte tage halveringen. Derefter sagde vedkommende spørger: ja, så går jeg til ministeren og siger, at nu er der flertal imod at

opretholde den. Det glæder mig, at regeringen, stillet overfor den kendsgerning, at den tidligere gældende beskatning ikke kunne opretholdes, foretrak at få den afskaffet i stedet for at halvere den.

Nu står der i lovforslaget, at der skal ikke svares ejendomsskyld til staten og amtskommunen af disse ejendomme, og det må jo også gælde den fælleskommunale skat — jeg ved ikke, om det ikke skulle have stået i lovforslaget, men det må ministeren vel være klar over — medens kommunerne derimod selv må afgøre, om disse ejendomme skal fritages for ejendomsskyld til kommunen, og det tror jeg ikke der er noget galt i.

Der er jo et pudsigt forhold ved hele denne frugttræskat, nemlig den aftale, som blev truffet i fjor med formanden for Dansk Frugtavl, Hardy Hansen, en slags forlig om, at man skulle beholde den halve skat, og så skulle man til gengæld have bananforbud — et tosset forlig, synes jeg; det glæder mig, at vi kom af med bananforbudet, og så faldt jo også halveringen af skatten væk, idet vi kom af med det hele. Jeg synes, det var et godt resultat, og jeg takker regeringen for, at vi har fået dette ud af det. Jeg tror iøvrigt, at hvis Dansk Frugtavl ikke ved sin formand havde blandet sig i det, var vi kommet af med denne frugttræskat på et noget tidligere tidspunkt; jeg tror nok, at han under mødet med udvalget kom til at fornærme udvalget ved at være altfor stor i slaget, og jeg ser da også, at man nu, hvor det er lykkedes at få det igennem, ikke har forhandlet med formanden for vedkommende forening, men har fået skriftlige henvendelser fra medlemmerne af Landsforeningen Dansk Frugtavl. Det har sikkert været bedre; i alt fald har man fået et godt resultat ud af det.

Jeg anbefaler med stor glæde at stemme for det stillede ændringsforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne begynde med at kvittere for de taksigelser, der har lydt heroppefra, særlig for den tak, der lød fra ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Skytte. Jeg forstår, det er med stor glæde, det ærede medlem nu ser, at så mange års kamp for at få ændret denne lovgivning virkelig har givet resultat, og jeg kan kun deltage i glæden, da det forslag, der bliver gennem-